

- orzeczenie zgodnie z żądaniami skargi w pierwszej instancji, z wyjątkiem wniosku o zadośćuczynienie;
- obciążenie drugiej strony kosztami postępowania w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnosząca odwołanie podnosi sześć zarzutów, które wszystkie dotyczą naruszeń prawa i przeinaczenia okoliczności faktycznych.

Po pierwsze, zdaniem wnoszącej odwołanie Sąd naruszył prawo oraz przeinaczył okoliczności faktyczne, uznając, że wnosząca odwołanie sprzeciwiła się przeprowadzeniu dochodzenia z inicjatywy Rzecznika. Ponadto Sąd błędnie zinterpretował przedmiot skargi.

Po drugie, jej zdaniem Sąd naruszył prawo przez błędną wykładnię art. 228 TFUE i decyzji 94/262 ⁽¹⁾, wskutek czego pozbawił te akty ich skuteczności.

Po trzecie, w ocenie wnoszącej odwołanie Sąd przeinaczył fakty w odniesieniu do długości okresu, w trakcie którego była dyskryminowana w związku z wpisaniem jej nazwiska na listę przydatności do pracy kandydatów.

Po czwarte, wnosząca odwołanie twierdzi, że Sąd przeinaczył fakty i naruszył prawo, uznając, że Rzecznik nie naruszył obowiązku dochowania należytej staranności.

Po piątę, wnosząca odwołanie kwestionuje rozstrzygnięcie Sądu, że decyzja przewodniczącego Parlamentu Europejskiego z dnia 23 lutego 2003 r. oraz Kodeks Dobrej Praktyki Administracyjnej nie mają zastosowania.

Wreszcie po szóstę, jej zdaniem Sąd popełnił błąd, uznając, że Rzecznik nie musiał badać zniszczenia całości akt związanych z konkursem.

⁽¹⁾ Decyzja 94/262/EWWiS, WE, Euratom Parlamentu Europejskiego z dnia 9 marca 1994 r. w sprawie przepisów i ogólnych warunków regulujących wykonywanie funkcji Rzecznika Praw Obywatelskich (Dz.U. L 113, s. 15).

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 29 kwietnia 2015 r. w sprawie T-470/11, Total i Elf Aquitaine/Komisja, wniesione w dniu 10 lipca 2015 r. przez Komisję Europejską

(Sprawa C-351/15 P)

(2015/C 294/56)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Bottka i F. Dintilhac, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Total SA, Elf Aquitaine SA

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie wyroku wydanego przez Sąd w dniu 29 kwietnia 2015 r. w sprawie T-470/11,
- uznanie wniesionej do Sądu skargi za niedopuszczalną,
- obciążenie Total SA i Elf Aquitaine SA wszystkimi kosztami związanymi z niniejszym postępowaniem, a także z postępowaniem w pierwszej instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Odwołanie swe Komisja opiera na trzech następujących zarzutach.

Zgodnie z pierwszym i drugim zarzutem odwołania w zaskarżonym wyroku Sąd błędnie odrzucił podnoszony przez Komisję zarzut niedopuszczalności wniesionej do niego skargi. W ramach pierwszego z tych zarzutów Komisja twierdzi, że Sąd dopuścił się naruszenia prawa ze względu na to, iż uznał, że pisma księgowego Komisji z dnia 24 czerwca i 8 lipca 2011 r. wywołują wiążące skutki prawne. Pisma te stanowią zaś jedynie wezwania do zapłaty kwoty należnej w wykonaniu decyzji w sprawie metakrylanów i stanowią akty przygotowawcze dla jej potencjalnego przymusowego wykonania już po wydaniu wyroku w sprawie T-217/06 ⁽¹⁾, w którym Sąd obniżył kwotę grzywny nałożonej na spółkę Arkema, chociaż tego samego dnia w wyroku w sprawie T-206/06 ⁽²⁾ (następnie potwierdzonym postanowieniem Trybunału w sprawie C-421/11 P ⁽³⁾) Sąd nie zmienił kwot grzywien nałożonych na Total SA i Elf Aquitaine SA. Te pisma księgowego nie stanowią aktów przymusowej egzekucji i, co za tym idzie, nie określają „ostatecznego stanowiska” Komisji. Ponadto pisma te nie wywołują wiążących skutków prawnych odmiennych od tych wynikających z decyzji w sprawie metakrylanów, której nie można już zakwestionować ze względu na wyczerpanie przez drugą stronę odwołania możliwości jej zaskarżenia. Drugi zarzut odwołania jest związany z tym, że, wydając zaskarżony wyrok, Sąd nie uwzględnił zasad związanych z zawisłością sporu oraz powagą rzeczy osądzonej wynikającej z postanowienia wydanego przez Trybunał w sprawie C-421/11 P.

Wreszcie, dotyczący sprzeczności uzasadnienia zarzut trzeci został przedstawiony tytułem ewentualnym, na wypadek nieuwzględnienia przez Trybunał zarzutów pierwszego i drugiego. W pkt 113 zaskarżonego wyroku Sąd miał błędnie stwierdzić, że roszczenia Komisji tak wobec spółki Arkema, jak wobec ogółu solidarnie współzobowiązanych zostały w pełni zaspokojone, podczas gdy w jego pkt 9 miał on słusznie zauważyć, że Arkema żałowała, iż nie może upoważnić Komisji do zatrzymania żadnej kwoty na wypadek gdyby jej skarga do sądu wspólnotowego została rozpatrzona pozytywnie. Ta wewnętrzna sprzeczność uzasadnienia wywiera piętno na przeprowadzonym przez Sąd co do istoty sprawy rozumowaniu i stanowi wystarczający powód do stwierdzenia nieważności zaskarżonego wyroku.

⁽¹⁾ ECLI:EU:T:2011:251

⁽²⁾ ECLI:EU:T:2011:250

⁽³⁾ ECLI:EU:C:2012:60

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 29 kwietnia 2015 r. w sprawie T-10/13, Bank of Industry and Mine/Rada, wniesione w dniu 13 lipca 2015 r. przez Bank of Industry and Mine

(Sprawa C-358/15 P)

(2015/C 294/57)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Bank of Industry and Mine (przedstawiciele: adwokaci E. Rosenfeld i S. Perrotet)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej

Żądania wnoszącej odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej (pierwsza izba) w sprawie T-10/13, doręzonego wnoszącemu odwołanie w dniu 5 maja 2015 r., którym Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności wniesioną przez spółkę Bank of Industry and Mine i obciążył ją kosztami postępowania;
- orzeczenie zgodnie z żądaniami skargi w pierwszej instancji;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.